

Spoštovani in dragi prevaljski župljani!

S tem pismom vam sporočam, da z 31. julijem tega leta zaključujem službo župnika v župniji Prevalje. Mučno, boleče je zame vsem posameznikom odgovarjati, zakaj odhajam s Prevalj. To pojasnujem z naslednjim pisanjem.

Do 31.3.2022 so morali vsi duhovniki, ki načrtujejo premestitev v letu 2022, to sporočiti g. nadškofu. To sem storil tudi jaz.

Že ob mojem prihodu v župnijo Prevalje pred šestimi leti smo se v okviru ŽPS in posameznimi župljani začeli pogovarjati o nujnosti ustreznih župnijskih prostorov. Za normalno pastoralno delovanje sem se te nuje zelo zavedal tudi sam. V tem času smo pripravili najprej dva projekta, a nobeden izmed njiju ni bil sprejemljiv za Zavod za varstvo kulturne dediščine Maribor, katerega soglasje je za pridobitev gradbenega dovoljenja neobhodno potrebno. Pripravili smo tretji projekt in sicer v pritličnem delu župnijskega gospodarskega poslopja. Občina Prevalje je v času, ko smo v hlevskih delih zgradbe deloma že odstranili omete zaradi izsuševanja sten, nakazala pripravljenost, da vzame v dolgoročni najem celoten objekt. Zato je župnija opustila ta tretji projekt in naročila četrtega v sklopu župnišča. Vse to je zahtevalo svoj čas, a mirovali nismo. Zadnji - četrti projekt je na dvoriščnem delu župnišča izdelala mednarodno priznana arhitektka gospa Maruša Zorec iz Ljubljane. Ta projekt je v naše veselje za ZVKD Maribor bil sprejemljiv /2 veroučni učilnici, prostor za skavte, dvorana za cca 70 ljudi in garaži z depojem. Vse to pa je naenkrat postalo sporno za nadškofijo in je zahtevala zmanjšanje projekta. To smo po sestanku z g. nadškofom, ki je bil 14. decembra 2021 v prostorih občine Prevalje tudi upoštevali. Z g. arhitektko sem se že naslednji dan srečal v Ljubljani in ji predstavil nastalo situacijo. Projekt je ustrezno prilagodila našim – škofijskim zahtevam in mi ga poslala v petek, 21. januarja tega leta. Že 25. januarja 2022 sem sklical sejo gospodarskega sveta, ki je soglasno pritrtil predlagano rešitev. Vlogo s soglasjem gospodarskega sveta sem skupaj z novim projektom po elektronski in po redni pošti poslal nadškofiji Maribor že 26.1.2022. Od tega datuma do danes pa župnija Prevalje o tem prilagojenem projektu s strani nadškofije Maribor ni prejela nikakršnega odgovora. Nadškofija je in še vedno v celoti ignorira odločitev župnijskega pastoralnega sveta, župnijskega gospodarskega sveta, gradbenega odbora za izgradnjo župnijskih prostorov in prevaljskega župnika glede izgradnje župnijskih pastoralnih prostorov.

To, kar uporabljamo sedaj: za ves verouk - preko 200 veroučencev, pevske vaje za pevce, sestanke in vsa druga srečanja - Vera in luč, Karitas, skavti..., je ob koncu šestdesetih oziroma v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja zgradil spoštovani dekan g. Močilnik. Razumljivo je, da je vse po tolikih letih dotrajano. V sanitarijah imamo zaradi poroznosti cevi v stenah in v tleh vodo napeljana kar po zraku. Ena sama učilnica ob štirih katehetih nikakor ne zadostuje, nimamo prostora za versko – kulturno dejavnost, ki se nam še nudi zaradi zavzetih posameznikov. Del nadškofijske oblastne garniture pa se naslaja v popolnem ignoriranju naših potreb in podane vloge. Njihova odločitev kaže na odsotnost preudarnosti, modrosti in poštenosti.

To je glavni razlog, da sem g. nadškofu 31. marca poslal odpoved, ker se v takih okoliščinah preprosto ne vidim. Posebej uspešno se pri svojih skoraj sedemdesetih letih z mladino učinkovito ne morem ukvarjati. Z velikim veseljem pa sem nameraval poskrbeti za izgradnjo župnijskih prostorov, ki jih župnija za svoje redno delovanje neodložljivo potrebuje. Prevalje s skoraj 7 tisoč ljudmi so v tem oziru na ravni neke vaše župnije. Moj naslednik bi najkasneje po treh letih gradnje navedenih prostorov imel pa res ugodne pogoje za pastoralo v ožjem pomenu besede.

Odgovora, zakaj del oblastne nadškofijske garniture ne razume naše pastoralne vizije, ne poznam. Veliko pa vsaj meni pove izjava g. nadškofa v enem najinih pogovorov, da ni podpisal, kar so mu glede naše zadeve pripravili /Geršak, Fesel.../.

Smo v času sinodalnega dogajanja, katerega moto je: hoditi skupaj. V skoraj šestih mesecih ta nadškofijska oblastniška garnitura ni bila sposobna narediti z župnijo Prevalje enega samega koraka; izoblikovati besedice iz zgolj samo dveh črk – to je ali »da« ali »ne« pastoralnemu projektu. Niso sposobni zadostiti osnovni spodobnosti, da bi se kakorkoli odzvali na našo vlogo.

G. nadškof je vsem vključenim v sinodalno dogajanje v svojem zahvalnem pismu z dne 21. junija tega leta zapisal: »Malo grenkobe je vmes, ker se tretjina župnij na sinodalno pot še ni podala oziroma niso poslale nikakršnega poročila«. Naše župnije ni med takimi. Smo sodelovali. Izpolnili smo domačo nalogo. Prizadeti pa ugotavljamo, da tega ni storila nadškofija. Če tam piše, »da je malo grenkobe vmes...«, pa jo je za nas prevaljčane, še posebej zame zaradi takega ponižujočega odnosa, preveč! Če oni ne morejo biti zadovoljni z dvotretjinsko udeležbo župnij v sinodalni vključenosti, moramo biti mi z ničelnim nadškofijskim odzivom še toliko bolj.

Zato sem g. nadškofu poslal odpoved župniji Prevalje. In zakaj že 31. marca? Zato, ker bi mi po tem terminu dejali, kakršni so, da sem z vlogo zamudil in bi me mrcvarili še naprej.

Morda bi me g. nadškof v najinih dveh pogovorih v Mariboru in na Prevaljah uspel prepričati, da bi ostal na župniji, če ne bi svoje dodal pa še Lesnikov Janez. Gre za poroko Jevšnikar – Glazer, ki je bila z Lesnikovim dovoljenjem kar v kozolcu na Poljani. Navkljub mojemu nesoglašanju, saj sta cerkev in kozolec v neposredni bližini, je za to poroko pod kozolcem pooblastil jezuita p. Jožeta Poljanška, župnika v Radljah ob Dravi. Ta je poroko opravil pod kozolcem 23. aprila tega leta. V obveznem sporočilu poroke župniji krsta neveste pa je ta radeljski župnik kot poročitelj lažnivo napisal, da je opravil poroko, citiram: »V cerkvi sv. Janeza Krstnika na Poljani – Prevalje« in ne pod kozolcem, kjer je dejansko bila.

Moja odpoved prevaljski župniji je dokončna. Ne morem prenesti, da bi me taki nadškofijski nagajivci »fokali« še naprej. To je tudi razlog, da g. nadškofu nisem privolil, naj bi zaradi pomanjkanja duhovnikov prevzel drugo župnijo, saj bi jim s tem dal novo priložnost. Naselil sem bom v župnišču v Makolah in pomagal, kjer me bodo potrebovali.

V odloku o moji razrešitvi župnika na Prevaljah so si dovolili zapisati, da »...po času mnogih raznovrstnih aktivnih dejavnosti ter očitni prezaposlenosti in izgorelosti, v prihodnjem pastoralnem letu 2022/23 najprej poskrbite zase, da se nekoliko umirite in si naberete novih moči za pastoralno delovanje...«. To je zavajanje. Nisem jih prosil za počitek, temveč v imenu župnije obrazložil, kar smo presodili, kaj je potrebno, kaj moremo in zato tudi moramo postoriti v dobro prihodnosti župnije. Njihova gluhotata in slepota pa sta nam zaenkrat to onemogočili. Škofija si je na Prevaljah že postavila en spomenik. To je propadajoče gospodarsko poslopje, ker je v letu 2004 nepreudarno razrešila in ustavila morda res nekoliko preveč zagnane sodelavce, da bi gospodarskemu poslopiju dali pastoralne vsebine. Bojim se, da si je tokrat nadškofija z nemodrim poseganjem v župnijsko življenje postavila še enega.

Prisrčna hvala za vse, spoštovani in dragi prevaljčani, za storjenega veliko dobrega. Rad, z veseljem sem bil med vami. V primeru, da pa sem v svoji človeški nebogljenosti koga prizadel, pa ponižno prosim za odpuščanje!

Franc Brglez